

3. Збіжність і неперервність

В основі поняття збіжності послідовностей в топологічних просторах лежать аксіоми зліченності, які в свою чергу використовують поняття локальної бази в точці.

Озн. 3.1. Система β_{x_0} відкритих околів точки x_0 називається **локальною базою в точці x_0** , якщо кожний окіл U точки x_0 містить її деякий окіл V із системи β_{x_0} .

Озн. 3.2. Топологічний простір X називається таким, що **задовольняє першій аксіомі зліченності**, якщо в кожній його точці існує локальна база, що складається із не більш ніж зліченої кількості околів цієї точки.

Озн. 3.3. Топологічний простір X називається таким, що **задовольняє другій аксіомі зліченності**, або **простором із зліченною базою**, якщо воно має базу, що складається із не більш ніж зліченої кількості відкритих множин.

Лема 3.1. Якщо простір X задовольняє другій аксіомі зліченності, то він задовольняє і першій аксіомі зліченності.

Доведення. Нехай $U_1, U_2, \dots, U_n, \dots$ — зліченна база в просторі X , тоді $\beta_{x_0} = \{U_k \in \beta : x_0 \in U_k\}$ — зліченна локальна база в точці x_0 .

Лема 3.2. Існують простори, що задовольняють першій аксіомі зліченності, але не задовольняють другій аксіомі зліченності.

Доведення. В якості контрприкладу розглянемо довільну незліченну множину X , в якій введено дискретну топологію $\tau = \{\emptyset, X, 2^X\}$. ■

Приклад 3.1. Простір R^n , топологія якого утворена відкритими кулями, задовольняє першій аксіомі зліченності, оскільки в кожній точці $x_0 \in X$ існує зліченна локальна база

$S(x_0, 1/n)$. Очевидно, що цей простір задовольняє і другій аксіомі зліченності, оскільки має зліченну базу, що складається з куль $S(x_n, r)$, де центри куль x_n належать зліченній скрізь щільній множині (наприклад, мають раціональні координати), а r — раціональне число.

Поняття точки дотику і замикання множини відіграють основну роль в топології, оскільки будь-яка топологічна структура повністю описується в цих термінах.

Проте поняття точки дотику занадто абстрактне. Набагато більше змістовних результатів можна отримати, якщо виділити широкий клас просторів, топологічну структуру яких можна описати виключно в термінах границь збіжних послідовностей.

Озн. 3.4. *Послідовність точок $\{x_n\}$ топологічного простору X називається збіжною до точки $x_0 \in X$, якщо кожний окіл U_0 точки x_0 містить всі точки цієї послідовності, починаючи з деякої. Точку x_0 називають границею цієї послідовності: $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$.*

Приклад 3.2. В довільному тривіальному просторі послідовність збігається до будь-якої точки цього простору.

Довільна гранична точка множини A довільного топологічного простору X є точкою дотику. Проте в загальних топологічних просторах не для всякої точки дотику $x \in \bar{A}$ існує послідовність $\{x_n\} \in A$, що до неї збігається.

Приклад 3.3. Нехай X — довільна незліченна множина. Задамо в просторі X топологію, оголосивши відкритими порожню множину і всі підмножини, які утворені із X викиданням не більш ніж зліченної кількості точок.

$$\tau = \{\emptyset, X \setminus \{x_1, x_2, \dots, x_n, \dots\}\}.$$

Спочатку покажемо, що в цьому просторі збіжними є лише стаціонарні послідовності. Припустимо, що в просторі існує нестаціонарна послідовність $\{x_n\} \rightarrow x_0$. Тоді, взявши в якості околу точки x_0 множину U , яка утворюється викиданням із X всіх членів послідовності $\{x_n\}$, які відрізняються від точки x_0 , ми дійдемо до протиріччя з тим, що окіл U мусить містити всі точки послідовності $\{x_n\}$, починаючи з деякої.

Тепер розглянемо підмножину $A = X \setminus \{x_0\}$. Точка x_0 є точкою дотику множини A . Справді, якщо U — довільний відкритий окіл точки x_0 , то за означенням відкритих в X множин, доповнення $X \setminus U$ є не більш ніж зліченим.

$$U \in \tau \Rightarrow U = X \setminus \{x_1, x_2, \dots, x_n, \dots\} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow X \setminus U = X \setminus X \setminus \{x_1, x_2, \dots, x_n, \dots\} = \{x_1, x_2, \dots, x_n, \dots\} \Rightarrow$$

$\Rightarrow A \cap U \neq \emptyset$ (оскільки $\text{card } A = c$, а доповнення $X \setminus U$ і тому не може містити в собі незліченну множину A).

З іншого боку, оскільки в просторі X збіжними є лише стаціонарні послідовності, то із $x_0 \notin A$ випливає, що жодна послідовність точок із множини A не може збігатися до точки дотику $x_0 \notin A$.

Теорема 3.1. *Якщо простір X задовольняє першій аксіомі зліченності, то $x_0 \in \bar{A}$ тоді і лише тоді, коли x_0 є границею деякої послідовності $\{x_n\}$ точок із A .*

Доведення. Достатність. Якщо в довільному топологічному просторі $\{x_n\} \in A$, $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$, то $x_0 \in \bar{A}$.

Необхідність. Нехай $x_0 \in \bar{A}$. Якщо $x_0 \in A$, достатньо в якості $\{x_n\} \in A$ взяти стаціонарну послідовність.

Припустимо, що $x_0 \in \bar{A} \setminus A$ і $U_1, U_2, \dots, U_n, \dots$ — зліченна локальна база в точці x_0 , до того ж $\forall n \in \mathbb{N} \ U_{n+1} \subset U_n$. (Якщо б ця умова не виконувалася, ми взяли б іншу базу $\{V_n\}$, де $V_n = \bigcap_{k=1}^n U_k$). Оскільки $A \cap U_n \neq \emptyset$, взявши за x_n довільну точку із $A \cap U_n$, ми отримаємо послідовність $\{x_n\} \in A$, $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$.

Дійсно, нехай V — довільний окіл точки x_0 . Оскільки $U_1, U_2, \dots, U_n, \dots$ база в точці x_0 , існує такий елемент U_{n_0} , який належить цій базі, що $U_{n_0} \subset V$. З іншого боку, для всіх $n \geq n_0 \ U_{n+1} \subset U_n$. Це означає, що $\forall n \geq n_0 \ x_n \in A \cap U_n \subset U_{n_0} \subset V$. Отже, $x_0 = \lim_{n \rightarrow \infty} x_n$. ■

Поняття неперервного відображення належить до фундаментальних основ топології.

Озн. 3.5. Відображення $f : X \rightarrow Y$ називається *сюр'єктивним*, якщо $f(X) = Y$, тобто множина X відображається на весь простір Y .

Озн. 3.6. Відображення $f : X \rightarrow Y$ називається *ін'єктивним*, якщо з того, що $x_1 \neq x_2$ випливає, що $f(x_1) \neq f(x_2)$, тобто відображення є однозначним.

Озн. 3.7. Відображення $f : X \rightarrow Y$, яке одночасно є сюр'єктивним та ін'єктивним, називається *бієктивним*, або взаємно однозначною відповідністю між X і Y .

Тепер нагадаємо основні співвідношення для образів та прообразів множин відносно функції $f : X \rightarrow Y$.

Якщо $A, B \subset X$, то

$$1. \ A \subset B \Rightarrow f(A) \subset f(B) \not\Rightarrow A \subset B;$$

2. $A \neq \emptyset \Rightarrow f(\emptyset) \neq \emptyset$;
3. $f(A \cap B) \subset f(A) \cap f(B)$;
4. $f(A \cup B) = f(A) \cup f(B)$.

Якщо $A', B' \subset Y$, то

5. $A' \subset B' \Rightarrow f^{-1}(A') \subset f^{-1}(B')$;
6. $f^{-1}(A' \cap B') = f^{-1}(A') \cap f^{-1}(B')$;
7. $f^{-1}(A' \cup B') = f^{-1}(A') \cup f^{-1}(B')$.

Якщо $B' \subset A' \subset Y$, то

8. $f^{-1}(A' \setminus B') = f^{-1}(A') \setminus f^{-1}(B')$;
9. $f^{-1}(Y \setminus B') = X \setminus f^{-1}(B')$

Для довільних множин $A \subset X$ і $B' \subset Y$

10. $A \subset f^{-1}(f(A))$;
11. $f(f^{-1}(B')) \subset B'$.

Введемо поняття неперервного відображення.

Озн. 3.8. Нехай X і Y — два топологічних простора. Відображення $f : X \rightarrow Y$ називається **неперервним в точці** x_0 , якщо для довільного околу V точки $y_0 = f(x_0)$ існує такий окіл U точки x_0 , що $f(U) \subset V$.

Озн. 3.9. Відображення $f : X \rightarrow Y$ називається **неперервним**, якщо воно є неперервним в кожній точці $x \in X$.

Інакше кажучи, неперервне відображення зберігає граничні властивості: якщо точка $x \in X$ є близькою до деякої множини $A \subset X$, то точка $y = f(x) \in Y$ є близькою до образу множини A .

Теорема 3.2. Для того щоб відображення $f : X \rightarrow Y$ було неперервним, необхідно і достатньо, щоб прообраз

$f^{-1}(V)$ будь-якої відкритої множини $V \subset Y$ був відкритою множиною в X .

Доведення. Необхідність. Нехай $f : X \rightarrow Y$ — неперервне відображення, а V — довільна відкрита множина в Y . Доведемо, що множина $U = f^{-1}(V)$ є відкритою в X . Для цього візьмемо довільну точку $x_0 \in U$ і позначимо $y_0 = f(x_0)$. Оскільки множина V є відкритим оточенням точки y_0 в просторі Y , а відображення f є неперервним в точці x_0 , в просторі X існує відкритий оточення U_0 точки x_0 , такий що $f(U_0) \subset V$. Звідси випливає, що $U_0 \subset U$ (властивість 5). Отже, множина U є відкритою в X .

$$f \in C(X, Y) \Rightarrow \exists U_0 \in \tau_x : x_0 \in U_0, f(U_0) \subset V \Rightarrow$$

$$f^{-1}(f(U_0)) \subset f^{-1}(V) = U \Rightarrow U_0 \subset f^{-1}(f(U_0)) \subset U \Rightarrow U \in \tau_x$$

Достатність. Нехай прообраз $f^{-1}(V)$ довільної відкритої в Y множини V є відкритим в X , а $x_0 \in X$ — довільна точка. Доведемо, що відображення f є неперервним в точці x_0 . Дійсно, нехай $y_0 = f(x_0)$, а V — її довільний відкритий оточення. Тоді $U = f^{-1}(V)$ за умовою теореми є відкритим оточенням точки x_0 , до того ж $f(U) \subset V$ (властивість 11). Отже, відображення f є неперервним в кожній точці $x_0 \in X$. Таким чином, f є неперервним в X .

$$V \in \tau_x, U \stackrel{\text{def}}{=} f^{-1}(V) \in \tau_x \Rightarrow$$

$$\Rightarrow f(U) = f(f^{-1}(V)) \subset V \Rightarrow f \in C(X, Y). \quad \blacksquare$$

Теорема 3.3. Для того щоб відображення $f : X \rightarrow Y$ було неперервним, необхідно і достатньо, щоб прообраз $f^{-1}(V)$ будь-якої замкненої множини $V \subset Y$ був замкненою множиною в X .

Доведення випливає з того, що доповнення відкритих множин є замкненими, а прообрази множин, що взаємно доповнюють одна одну, самі взаємно доповнюють одна одну (властивість 9).

Теорема 3.4. Для того щоб відображення $f : X \rightarrow Y$ було неперервним, необхідно і достатньо, щоб $\forall A \subset X \ f(\bar{A}) \subset \overline{f(A)}$.

Доведення. *Необхідність.* Нехай відображення $f : X \rightarrow Y$ є неперервним, а $x_0 \in \bar{A}$. Покажемо, що $y_0 = f(x_0) \in \overline{f(A)}$. Справді, нехай V — довільний окіл точки y_0 . Тоді внаслідок неперервності f існує окіл U , який містить точку x_0 такий, що $f(U) \subset V$. Оскільки $x_0 \in \bar{A}$, то в околі U повинна міститись точка $x' \in A$ (можливо, вона збігається з точкою x_0). Разом з тим, очевидно, що $y' = f(x')$ належить одночасно множині $f(A)$ і околу V , тобто $y_0 \in \overline{f(A)}$.

$f \in C(X, Y) \Rightarrow \forall V \in \tau_Y : f(x_0) \in V \Rightarrow \exists U \in \tau_X : x \in U, f(U) \subset V$
 $x_0 \in \bar{A} \Rightarrow U \cap A \neq \emptyset \Rightarrow \exists x' \in U \cap A \Rightarrow$
 $\Rightarrow f(x') \in f(U \cap A) \subset f(U) \cap f(A) \Rightarrow y_0 = f(x_0) \in \overline{f(A)}$.

Достатність. Нехай $\forall A \subset X \ f(\bar{A}) \subset \overline{f(A)}$ і B — довільна замкнена в Y множина. Покажемо, що множина $A = f^{-1}(B)$ є замкненою в X . Нехай x_0 — довільна точка із $\bar{A}$. Тоді $f(x_0) \in f(\bar{A}) \subset \overline{f(A)}$. Разом з тим

$$A = f^{-1}(B) \Rightarrow f(A) = f(f^{-1}(B)) \subset B \Rightarrow \overline{f(A)} \subset \bar{B} = B.$$

Тому $f(x_0) \in B$, отже, $x_0 \in A$. Таким чином, $\bar{A} \subset A$, тобто A — замкнена множина. Звідси випливає, що відображення f є неперервним. ■

Озн. 3.10. Бієктивне відображення $f: X \rightarrow Y$ називається **гомеоморфним**, або **гомеоморфізмом**, якщо і само відображення f і обернене відображення f^{-1} є неперервними.

Озн. 3.11. Топологічні простор X і Y називаються **гомеоморфними**, або **топологічно еквівалентними**, якщо існує хоча б одне гомеоморфне відображення $f: X \rightarrow Y$.

Цей факт записується так: $f: X \cong Y$.

Приклад 3.3. Тривіальний приклад гомеоморфізму — тотожне перетворення.

Приклад 3.4. Відображення, що задається строго монотонними неперервними дійсними функціями дійсної змінної є гомеоморфізмами. Гомеоморфним образом довільного інтервалу є інтервал.

Озн. 3.12. Неперервне відображення $f: X \rightarrow Y$ називається **відкритим**, якщо образ будь-якої відкритої множини простору X є відкритим в Y .

Озн. 3.13. Неперервне відображення $f: X \rightarrow Y$ називається **замкненим**, якщо образ будь-якої замкненої множини простору X є замкненим в Y .

Поняття відкритого і замкненого відображення не є взаємовиключними.

Приклад 3.5. Тотожне відображення одночасно є і відкритим, і замкненим.

Приклад 3.6. Відображення **вкладення** (ін’єктивне відображення) $i: A \subset X \rightarrow X$ є відкритим, якщо підмножина A є відкритою, і замкненим, якщо підмножина

A є замкнутою.

Теорема 3.5. *Відображення $f : X \rightarrow Y$ є замкненим тоді і лише тоді, коли $\forall A \subset X \ f(\overline{A}) = \overline{f(A)}$.*

Доведення. Необхідність. Оскільки замкнене відображення є неперервним (за означенням), то внаслідок теореми 3.4 $\forall A \subset X \ f(\overline{A}) \subset \overline{f(A)}$. Разом з тим, очевидно, що $f(A) \subset f(\overline{A})$ (властивість 1), тому внаслідок монотонності замикання $\overline{f(A)} \subset \overline{f(\overline{A})}$. Оскільки відображення f є замкненим, то $\overline{f(\overline{A})} = f(\overline{A})$. Таким чином, $\overline{f(A)} = f(\overline{A})$.

Достатність. Функція f є неперервною внаслідок теореми 3.4. З умови $\overline{f(A)} = f(\overline{A})$ для замкненої множини $A \subset X$ отримуємо, що $f(A) = \overline{f(A)}$, тобто образ будь-якої замкненої множини є замкненим. ■

Теорема 3.6. *Відкрите бієктивне відображення $f : X \rightarrow Y$ є гомеоморфізмом.*

Доведення. Оскільки $f : X \rightarrow Y$ – бієктивне відображення, існує обернене відображення $f^{-1} : Y \rightarrow X$. Оскільки $\forall A \subset X \ (f^{-1})^{-1}(A) = f(A)$ і, за умовою теореми, f – відкрите відображення, то прообрази відкритих підмножин із X є відкритими. З теореми 3.2 випливає, що відображення f^{-1} є неперервним. Оскільки бієктивне відкрите відображення завжди є неперервним, доходимо висновку, що f – гомеоморфізм. ■

Теорема 3.7. *Замкнене бієктивне відображення*

$f : X \rightarrow Y$ є гомеоморфізмом.

Доведення цілком аналогічне теоремі 3.6. ■

Теорема 3.8. Гомеоморфне відображення $f : X \cong Y$ одночасно є і відкритим, і замкненим.

Доведення. Нехай $f^{-1} : Y \rightarrow X$ – обернене відображення. Тоді $\forall A \subset X f(A) = (f^{-1})^{-1}(A)$. Оскільки відображення f є гомеоморфізмом, відображення f і f^{-1} є неперервними. Оскільки образ множини A при відображенні f є прообразом множини A при відображенні $(f^{-1})^{-1}$ і обидва ці відображення є неперервними, то відображення f є відкритим і замкненим одночасно, тобто відкриті множини переводить у відкриті, а замкнені – у замкнені. ■

Теорема 3.9. Бієктивне відображення $f : X \rightarrow Y$ є гомеоморфізмом тоді і лише тоді, коли воно зберігає операцію замикання, тобто $\forall A \subset X f(\overline{A}) = \overline{f(A)}$.

Необхідність випливає з теорем 3.5 і 3.8, а достатність — з теорем 3.5 і 3.7.

Література

1. Александрян Р.А., Мирзаханян Э.А. Общая топология. — М.: Высшая школа, 1979 (стр. 24–28).
2. Энгелькинг Р. Общая топология. — М.: Мир, 1986. — с.57–68.
3. Колмогоров А.Н., Фомин С.В. Элементы теории функций и функционального анализа. 5-е изд. — М.: Наука, 1981 (с. 89-91, Гл. II, § 5. Топологические пространства).